

استفاده از تنظیم کننده های رشد (اسید جیبرلیک و سونین) و حلقه برداری در افزایش کیفیت انگور عسگری (*Vitis vinifera L.*)

محمد علی نجاتیان^۱ و عنایت... تفضلی^۲

مرکز تحقیقات کشاورزی فزوین و دشت، فزوین

گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز، شیراز

تعیین زمان کاربرد و غلظت مناسب هر یک از تنظیم کننده های رشد نیاز به طرح و اجرای آزمایشات متعددی در ارقام و مناطق مختلف دارد. لذا در دو پژوهش صحرایی جدا از هم، اثرات کاربرد پیش از گلدهی اسید جیبرلیک و سونین به ترتیب در غلظت های ۵۰ و ۱۵۰۰ قسمت در میلیون و در آزمایش دیگری اثرات تیمارهای ۵ تا ۳۰۰ قسمت در میلیون اسید جیبرلیک، حلقه برداری و ترکیب آنها بعد از تشکیل میوه بر افزایش کیفیت انگور عسگری (یکی از پر مصرفترین ارقام تازه خوری) و برخی صفات کمی میوه آن مورد ارزیابی قرار گرفت. پژوهشها طی دو سال زراعی ۱۳۷۲ و ۱۳۷۳ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی کوشک، وابسته به دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز، در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار به اجرا درآمد. مقایسه میانگینها به کمک آزمون دانکن انجام شد. نتایج نشان داد که اسید جیبرلیک پیش از گلدهی موجب کاهش درصد تشکیل حبه، تقلیل وزن خوشه، افزایش وزن و حجم حبه، سطح برگ و طول خوشه و تولید حبه هایی به شکل بیضی کاملاً کشیده می شود. اسید جیبرلیک بعد از تشکیل میوه اثری بر روی تعداد حبه ندارد ولی موجب افزایش سایر عوامل فوق و تولید حبه هایی به شکل گرد تا بیضی می گردد. کاربرد اسید جیبرلیک در هر دو مرحله تأثیر چندانی بر خواص آب میوه نداشت. طوقه برداری به ویژه در ترکیب با اسید جیبرلیک باعث افزایش تعداد حبه، وزن و حجم حبه و خوشه و سطح برگ گردید.

کاربرد پیش از گلدهی سونین نیز تعداد حبه را بدون هیچگونه تأثیر نامطلوب بعدی کاهش داد ولی اثر آن بر روی سایر عوامل اندازه گیری شده معنی دار نبود. با این وجود اثر تنک کنندگی سونین در این مرحله تقریباً مشخص شد.